

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۱۲۲ ■ آبان ۱۴۰۱

نوجوان
جامعه

امیرحسین
علی نیافر

گفت و گو با وحید شمسایی سرمربی تیم ملی فوتبال ایران

و پدر سه نوجوان به دلیل هفته ملی نوجوان

آقای گل زمین های سالنی!

کمتر کسی از هر نسلی وجود دارد که تجربه بازی فوتبال در کوچه و مدرسه و سالن را نداشته باشد. جنسیت هم برای آن بی معناست، غیر از خود فوتبال روی چمن، در کشور ما و بین نوجوان ها نیز ورزش فوتبال طرفداران خود را دارد. همچنین میان این جمعیت ورزشی، کمتر کسی است که آقای گل سابق جهان و بهترین بازیکن فوتبال آسیای ایران، یعنی وحید شمسایی را نشناسد. به بهانه هفته ملی نوجوان پای گفت و گو با وحید شمسایی نشستیم تا در کنار فوتبال و نوجوانی اش، درباره نقش پدر بودنش نیز صحبت کند.

❏ اصلی ترین و شیرین ترین خاطرات نوجوانی تان چه چیزهایی است؟

در آن زمان همه دلخوشی من این بود که به وسیله فعالیت در تیم ورزشی مدرسه و تیم های باشگاهی به یک فوتبالیست تبدیل شوم. زمانی که در مدرسه به عنوان کاپیتان فوتبال بازی می کردم، از جذابیت ها و لحظات شیرین آن زمان بود. از دوران راهنمایی می توانم یاد کنم که تمام دلخوشی من و دیگر دوستانم این بود که فوتبالیست شویم و تمام فکر و ذکرمان فوتبال بود.

❏ نوجوانی شما و دیگر هم نسل های شما چه ویژگی هایی داشته اند؟ آیا تمام نوجوان ها ویژگی های یکسانی دارند؟

قطعا دوره نوجوانی هر شخص با شخصی دیگر فرق می کند. من متولد سال ۵۴ هستم و دوره نوجوانی خود را در اوج جنگ ایران و عراق گذرانده ام. آذیر خطر، پناهگاه و شهادت و دیگر موارد مربوط، از ویژگی های دوران نوجوانی من است.

❏ چقدر اهل شیطنت بودید؟

در نوجوانی خیلی آتش سوزاندم، در حدی که می توانم بگویم شمارش آن از دستانم در رفته است و دائم از من نزد پدر و مادرم گلیه می کردند. سر بازی فوتبال، همسایه ها را خیلی اذیت کردم. از سرو صدای دم ظهر در کوچه گرفته تا شکستن شیشه خانه های آنها مواردی است که می توانم اشاره کنم. خلاصه در آن زمان، پسری اهل شیطنت بوده ام.

❏ تا حالا شده معروف بودن، شما را به درس پندازد؟

خیلی جاهای مختلف دوست دارم من را نبینند و من را نشانند اما امکانش وجود ندارد. در عین حال که خداوند برای تلاش هایم لطف داشته و محبت مردم را شامل حال من کرده، بعضی مواقع دلم می خواهد بین مردم راه بروم و واکنشی نبینم. در مجموع همان قدر که استقبال مردم از من شیرین است، به همان اندازه گاهی می توانم فراری باشم.

❏ به نظر شما یک نوجوان چگونه می تواند مطالبه گری و به نحوه صحیح اعتراض کند؟

به نظر من نسل امروز بسیار فهمیده و در عین حال از شعور فراوانی هم برخوردار است چرا که هم اکنون با سه فرزند در خانه روبه رو هستیم. فضای امروز جامعه بستر ارتباطات و فضای نوین است و امکان رصد همه چیز در لحظه در تمام دنیا وجود دارد. به نظر من نسل فهم و شعور و درک جدیدی در خود دارد.

بچه یکی از اقوام ما یک سال و هشت ماه دارد؛ به گونه ای این بچه باگوشی کار می کند که شاید من نتوانم مثل او این کار را انجام بدهم. به نظر من درخواست های آنها نیز باید گوش بدهیم و با آنها همراه شویم و مسیر دوطرفه ای برای آنها هموار کنیم. امروزه زمان مطالبه گری نیست، چرا که زمان پیشرفت است و تمام انسان ها به دنبال این مورد هستند.

❏ این جمله را کامل کنید. ۱۳ سالگی سن؟

به نظرم خیلی از آدم ها در ده سالگی یا خیلی از آدم ها در ۱۵ سالگی این مسیر را طی می کنند. به نظرم ما نمی توانیم به تنهایی ۱۳ سالگی را تفکیک کنیم. در بین آدم ها تفاوت وجود دارد و ممکن است خیلی از آدم ها زود یا دیر عوض شوند و مسیر زندگی خود را پیدا کنند.

❏ جرقه و شروع بازی حرفه ای شما در فوتبال از کجا شروع شد؟ چه سختی هایی در این راه متحمل شدید؟

سال ۱۳۷۸ دچار ورزشکستگی مالی شدم و به وسیله و کمک برادرم فوتبال را با وزن بالا آغاز کردم. این مسأله را بارها در برنامه های مختلف مطرح کرده ام اما من از سختی های بسیار زیادی عبور کرده ام. زود خوابیدن و از مهمانی های خانوادگی دور بودن، زندگی حرفه ای و برنداشتن گام اشتباه در زندگی، تمام مواردی است که من در روزها و شب های زیادی آن را تجربه کردم. ورزشکار برای مردم درست در همان جایی که افتخار کسب می کند دیده می شود و دیگر کسی عقبه و ماجرای او را در زندگی نگاه نمی کند که چه سختی هایی را متحمل شده است.

❏ رویدادهای مختلفی را در فوتبال ایران گذرانده اید. کدام یک از اتفاقات ها در طول این همه سال برای شما شیرین تر بوده؟

سال های زیادی پیراهن تیم ملی ایران را تن کرده ام. جدا از افتخارات تیمی، صاحب امتیازات و افتخارات انفرادی زیادی شده ام. بارها آقای گل آسیا و برترین بازیکن این قاره شده ام. حتی چند سالی نیز بیشترین گل را در سطح جهانی زده ام. تمام این موارد بسیار شیرین هستند اما به نظر من زمانی که صاحب یک جام یا من را به عنوان صاحب عنوان برترین بازیکن سال آسیا انتخاب می کردند، شیرین ترین لحظات کارنامه ورزشی من است.

❏ چقدر فدراسیون و نهادهای مربوط، به فوتبال پایه اهمیت می دهند؟ حال فوتبال پایه چطور است و چه مشکلاتی دارد؟

در حال حاضر، فضای ورزشی کشور کامل نیست. این روزها بیشتر با استعدادها تا نوع ساختارها رو به جلو حرکت می کنیم و به همین دلیل اصلا نمی توانیم برنامه ریزی بلندمدتی داشته باشیم.

یک ماه پیش در مسابقات آسیایی کویت حضور داشتیم و مسئول دپارتمان فوتبال ژاپن این مورد را گفت که برنامه ریزی فوتبال آنها برای سال ۲۰۳۶ است، در حالی که چند ماه دیگر وارد سال ۲۰۲۳ می شویم.

در اینجا صحبت من با یک شخص نیست چرا که هدف صحبت های من، با یک ساختار است.

این شرایط گذراست و اگر برنامه ریزی درستی برای ورزش پایه نداشته باشیم قطعا آسیب هایی جدی خواهیم دید.

❏ یک نوجوان علاقه مند به فوتبال از کجا می تواند وارد بازی حرفه ای شود؟ آیا برای حرفه ای وارد شدن به درجه های بالای این ورزش راهی وجود دارد؟

در حال حاضر باشگاه های مختلفی در رده و پایه های مختلفی وجود دارد که نوجوانان می توانند وارد آن تیم ها شوند و به وسیله آن تیم ها، در لیگ های معتبر کشور بازی و رشد کنند. در این مورد می توانم بگویم در سطح

برنامه ریزی تیمی و لیگ، در حال پیشرفت هستیم.

❏ در اولین سال مربیگری، به مقام نایب قهرمانی آسیا رسیدید. آینده فوتبال ایران را چگونه می بینید و چه چیزی مانع قهرمانی ما در آسیا شد؟

چیزی مانع قهرمانی ما در آسیا نشد، چرا که من معتقدم خداوند از همه چیز آگاه است و خیر بر نایب قهرمانی ما بوده. به گواه خیلی از دوستان و چهره های بین المللی، تیم مادر عین شایستگی قهرمان نشد. به نسبت یک سال گذشته هانفر را عوض کردیم. این هاستاره باید خیلی زودتر جای خود را به افراد تازه می دادند.

بازیکنان ما خیلی خوب بازی کردند و باید برای آنها امکانات و پشتوانه سازی های زیادی صورت بگیرد. در انتها خیلی خوشحالم از این که توانسته ام قدمی رو به جلو برای تیم ملی بردارم.

❏ چگونه یک پدر می تواند با فرزند خود رفیق واقعی باشد؟ شما چقدر با فرزندان خود رفیق و دوست هستید؟

این روزها فضای فکری مختلفی بین والدین و بچه ها به وجود آمده. سعی می کنم در مسیری که آنها قدم برمی دارند، فرزندانم را همراهی کنم.

میان این همراهی نیز در برخی موارد سختگیری وجود دارد که این سختگیری ها برای خود و آینده آنهاست، چرا که در آینده خود صاحب زندگی می شوند. در نهایت به نظرم چالش قشنگی بین پدر و مادر و فرزندان است که آنها را همراهی کنند. با وجود تفاوت فکری ها به نظرم این امکان وجود دارد که آدم ها، خود را به یکدیگر نزدیک کنند.

❏ از آنجا که هر پدر، به فرزندان خود علاقه دارد، چقدر از دغدغه های آنها را می دانید؟

اگر بخواهم از هانمره لحاظ کنم، می توانم به خود نمره شش یا هفت بدهم. بچه ها از علاقه پدری نسبت به خودشان اطلاعات دارند و باید بدانند اگر چیزی گفته می شود، از سر دلسوزی است و هیچ دشمنی در کار نیست.

به هر حال سعی می کنم خود را بیشتر به آنها نزدیک کنم.

❏ اگر بخواهید همیشه سه ویژگی خوب داشته باشند و از سه ویژگی بد دوری کنند، آن موارد چیست؟

من همیشه به این معتقدم که آدم می تواند یک ویژگی خوب داشته باشد و آن ویژگی را بهتر کند. به نظرم دروغ نگفتن و انسان بودن از هر چیزی مهم تر است. این که از خدا نیز ترس داشته باشیم هم مهم است، چرا که اگر همیشه در نظر داشته باشیم یک نفر ناظر بر اعمال ماست و خوبی و بدی های ما را نگاه می کند، بسیار مهم است. صداقت، انسانیت و اعتقاد به معبود به نظر من خیلی اهمیت دارد.

